

Στὸν Σιμόπουλο μαντζούνη, καὶ στακουρὸς στὸν Καρατσόλη,
τὸν χρυσοῦ γραμματικῷ του, ποῦ σὶ τοῦτον τρέχουν ὄλοι.

Δρὸ πυρρός* στὸν Κορδοινῖδα, τῆς φωτιᾶς τὸ παλληκάρη,
ν' ἀνταποκριθῆ μ' ἐκείνου, ὅπου κἀθόνται* στὸν Ἄρη.

*Στὸν γεννητὸν Λεωνίδα
Σπαρτιατικῆν ἀσπίδα,
νὰ τὴν δειγνῆ καὶ νὰ λήρ' σ' αὐτὸς του Βουλευτᾶς
τὸ κἄν πᾶς κἄν ἰπὶ πᾶς.

Λίγο λάδι τῆς μουρούνης* στὸν ἰσχνὸ τὸν Καραπάνο
καὶ ψυλότερος νὰ γινῆ νὰ πατήσῃ κάθε νῆνο.

*Στὸν Ζαχάρη, ποῦ τὸν λέγουν Ἄρποκράτην τῆς αἰγῆς,
πάντοτ' εὐσημα νὰ πέρη σῶρρονος διαγοργῆ.

Μετὰ βοσπομπλικά* στὸν Ράλλη, θάρρος, σθένος, καὶ λοιπᾶ,
καὶ κουράγιο* στὸν Μπουσιδῆ τὴν κουδοῦνὰ νὰ κτυπᾶ.

Εἰς τὸν Νίκο τὸν Λεβιδῆ
μὴ γλώσσα σὺν ψαλλίδι
νὰ τοῦς πιάνην ριπιτίδι.

*Στὸν Φωκίωνα τὸν Νίγηρ, ποῦχε γῶσι καὶ ἔξυπνᾶδα,
καρμελίαις τῆς ἀλτέας γιὰ τὴν τῶση του βραχνᾶδα.

Εἰς τὸν Ζάππα νὰ γυρίσῃ σὺν καὶ πρώτα* στὸ Δοβλέτι,
καὶ Ἰπουργεῖο* στὸν Κερτάλη νὰ μᾶς κἄνη καὶ ρουσερίτι.

Στὸν Σταυρόπουλο ν' ἀνάθη μῆσα στὴ Βουλῆ γαγκρίνη,
ποῦ νὰ τρέχουν πυρροστίσαις καὶ μὴ τρούμπαις νὰ μὴ σβύνη.

Χίλιας τρεῖς ἐπιρωτῆσαις τοῦ κυρίου Μπακοπούλου
ἕως ὅτου ν' ἀποκτῆσῃ καὶ τὸν τίτλον τοῦ Συμβούλου.

*Στὸν Παζῶν τὸν Βαλκινίτη, ποῦ ἔμλει πολὺ σωστᾶ,
τοῦ πικροῦ τοῦ Κορδοινῖδα νᾶχη πάντα τὰ πιστᾶ.

*Στὸν σφιγνῶντα τὸν Δραγούμη, ποῦ τὸν λένε Στεφανῆ,
ὅσο πέρη ρητωρεῖα, πρὸ παντὸς ὑπομονῆ.

*Στὸν Σκουζῆ καρμελίτσαις πρὸς τοὺς φίλους νὰ μοιράξῃ
νὰ τῆς τρῶν γιὰ πασοκτίμπο σὺν τοὺς τρῶν τὸ μαράξι.

*Στὸν Ἀντώνη Μομεράτο μὴ σκούρα γιὰ τὸ σπῆτι,
καὶ ψαλλίδια γιὰ τὰ νύχη τοῦ κυρίου Φλογιῆτη.

Δύναμι* στὸν Τσαμακίδη καὶ βριστᾶξο δυνατὸ
σὺν δὴν ἔχουν ἀπικρία νὰ τὸν τρέχη σκατῶ.

Εἰς τὸν Ρίπουλη τὸν φίλο, πρώτον μῆσα* στοὺς γρακιᾶδες,
νὰ δοξᾶσῃ τὸ Κρανιδί καὶ ὅλους τοὺς κλαμακράδες.

Τοῦ Σιγριῶ Προβιλεγγίου τῆς Βουλᾶς νὰ φασκελώσῃ
καὶ ἀγκαλιᾶζωντας τῆς Μούσας τὸν Φωκᾶ του νὰ τιμωρῆσῃ.

*Στὸν λεβιδῆ Τσιμωῶκο νὰ τοῦ φύγουν τὰ σιαλίστικα
καὶ νὰ βγάλῃ δίχως κῦρος πολυβρύλλικα γορζέτια.

Εὐγε* στὸν Κυριαζῆ, ποῦ τοὺς ἔστρωσε πεσοῖτα,
καὶ τοὺς τόπη νῆτα σκίτα.

Εἰς τὸν Βούρτο μᾶνι μᾶνι νᾶμπη μῆσα* στὸ βατόρι
νᾶληθῃ γιὰ τὴν ἀπικρία μῆσ' ἀπὸ τὸ Ξεροχόφι.

*Στὸν Μπασιᾶ καὶ Καλαμακῆκα νὰ μὴ χάνουν τὸν καιρὸν
καὶ νὰ σπύσουν μὴ τὸ πρώτον γιὰ νὰ δώσουν τὸ παρῶν.

*Στὸν σορὸ τὸν Εὐταξία συναξᾶρι καὶ ὀκτωῖα,
καὶ ἂν ὁ Στάης δουρουργῆ, μὴ ὁ ἀλλᾶξῃ πᾶλ ἢ τύχη.

Εἰς τὸν Ζίγγιλη μὴ κοῦλα καὶ νὰ μὴ ἀνησυχῆ,
καὶ ἄν ὁ Κώστα τὸν Πλατούστα τοῦ ναοῦ τοῦ τῆν εὐχῆ.

*Στὸν Ἀλέξο Κασαβέτη δύο διδύμα παιδιᾶ
καὶ ὅσοι πιάνονται μαζί του νὰ μὴ βγάξουν ταιμοιδιᾶ.

Εἰς τὸν Κώστα τὸν Τοπάλη νὰ κουρῆτα καὶ Ἐλελιῦ,
νῆκα πάντα σεβταλῆς,
καὶ ἂν ὡς Πρόεδρος Βουλῆς
δικαστρεις ἴπρηι ψήρους, οὐκ ἔν τῷ πολλῷ τὸ εὖ.

*Στὸν Γκορζῶτη τῆς Χαλκιδῶς μὴ χρυσῆ φουστανιλάρα
καὶ μῆ ρῖσα νὰ τοῦ λένε «τίξα τοῦρα τῆ ρισᾶρα.»

Δρὸ ραβδιᾶ* στὸν Ἀλιζᾶκη σ' ὅλους νὰ τραβῆ σπαλιῶρα,
ὅμως τόπος δὴν μοῦ μένει γιὰ νὰ δώσω καὶ ἄλλα δῶρα.

Ἡ Δόξα πρὸ τοῦ τάφου τοῦ Γύζη τοῦ ζωγράφου.

Ἡ Δόξα ποῦ ζωγράφησε σὶ χρόνια ντροπισαμένια
ζωντανῆς σὺν κῦτταξῆ τὰ μάτια του σβουμένια,
καὶ τὰ μαλλιά τῆς λύνωντας πῖσω καὶ ἔμπρὸς τὰ ρίχει,
καὶ μὴ πικρὸ χαμόγελο τὸν τάφο του μᾶς δειγνῆ.

Καὶ καυδοδαὶς ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Τῆς ὑπὲρ τὸν Ἐργατίδων λαμπροτάτης ἀγορᾶς
μνημονοῦμεν* στὸ φύλλον τοῦ «Ρωμῆου» μετὰ χαρῆς.
Κρίμα κρίμα ποῦ δὴν πῆγε νὰ τὴν δῆ καὶ ὁ Φασουλῆς,
φραιότης τὴν ἐκόσμη, χάρις, τάξις ἐντελής,
καὶ ἡ κυρία τοῦ Ζλατάνου μῆσα πάντων καὶ πασῶν
εἰς φιλανθρωπίας πλοῦτον διεκρίθη περισῶν.

Τὸ Λούδρο τὸ περίφημο, τὸ κομοζακουστὸ,
πρὸς ὅλους σας θερμῶτα τὸ ξανασησιῶ.
Αὐτὸς ὁ Καλλιόπουλος μὴ τοῦτα ποῦ μᾶς κἄνει
ἀρετικῶς καὶ θηλυκῶς καὶ ἔρετος θὰ τρελλᾶνη.
Ἐπῆγε καὶ ἄν ὁ «Βαθσι, καὶ μῆσ' ἂπ' τὸ Παρίσι
ὅλου τοῦ κόσμου τοῦς συμφορᾶς ἔχει κουβαλήσει,
ποῦ δωδεκάδιπλος «Ρωμῆος» θάρρο πῶς δὴν ἀρεῖ
νὰ γράψῃ πῶσα πράγματα λαμποκοποῦν ἐκεῖ.
Τὶ δῶρα τῆς Πρωτογενεῖας κατωτέρως καὶ ἀνωτέρως,
δὴν ἴρισκονται καλλίτερα, δὴν ἴρισκονται ἴσην ἄνωτερα.